

Expo

Postad den 31 mars 2011 i Fria Ordet av Mohamed Omar.

Expo – exponerar eller mörklägger?

Tidskriften Expo beskriver sig själv som en antirasistisk tidskrift. De säger sig ha som uppdrag att exponera och granska rasism och främlingsfientlighet. Det låter som ädla målsättningar vilka de flesta anständiga svenskar skulle kunna skriva under på. Det ter sig därför förbryllande när man – med dessa målsättningar i bakhuvudet – går igenom gamla årgångar av tidskriften och finner att man aldrig, i ett endaste nummer, granskat den mest aktiva och extrema formen av rasism i dagens värld – den judiska.

Ingenstans på vår jord är rasismens ondska så systematisk, hjärtskärande, omänsklig, brutal och i total avsaknad av barmhärtighet som i den sionistiska entiteten Israel. Ändå kommer den som väntar på att i Expo få läsa om den mardröm som icke-judarna, de så kallade "goyim", genomlever under sionistiskt styre, att få vänta förgäves.

Förenta Nationerna har genom resolution 3375 från 1975 definierat sionismen som en "rasistisk ideologi" fullt jämförbar med apartheid och den är, efter den sydafrikanska apartheidregimens fall, det enda kvarvarande exemplet på en rasistisk ideologi som bär upp och genomsyrar en stats officiella institutioner, lagar och politik. "Sionismen är inte en fråga om religion utan uteslutande om ras", sade ordföranden för Världssionistiska Organisationen, Max Nordau, i tidningen La Libre Parole den 21 december 1903.

Rasismen i Israel sanktioneras inte bara av staten, den omfattas av de judiska medborgarna. Under den nyligen genomförda Gazamassakern, när oskyldiga icke-judiska barn brändes till döds med kemiska vapen, utfördes en pålitlig opinionsundersökning som visade att hela 94 procent av de israeliska judarna stödde den blodiga massakern. Om detta tiger Expo. Glöm inte att före Gaza hade vi massakern vid Deir Yassin, och Sharafat, och Kibya, och Al-Sammou, och Sabra- och Shatila, och Jabalia och ... Faktum är att Israels sextioåriga historia är historien om en serie massakrer och övergrepp mot icke-judar.

Mot denna bakgrund stiger Expos tigande till ett öronbedövande dån. Man skulle kunna tro att dessa hängivna antirasister borde vara intresserade av att exponera rötterna till denna dödliga form av rasism. Hur har den uppstått? Vilka är dess bevekelsegrunder? Varifrån kommer dessa föraktfulla och hatiska attityder till icke-judar? Åtminstone med samma flit som man undersökt de ideologiska källorna till den nationalsocialistiska rörelsen och den vita rasismen. Ty utan en ordentlig genomlysning av den judiska rasismen blir Israels behandling av palestinierna obegriplig. Men icke. "Judisk humor" sägs böttna i den judiska traditionen, men orsakerna till judarnas attityder mot icke-judar, söks alltså på andra håll. När det kommer till den judiska rasismen ägnar sig Expo mer åt mörkläggning än åt exponering.

Ingen av de små och obskyra nazistiska grupper som ägnats spaltmeter i nummer efter nummer av tidskriften har ens kommit närheten av det råa rasistiska våld som helt öppet utövas av den sionistiska entiteten. Det finns faktiskt mer att läsa om den judiska rasismen i Ha'aretz, Jerusalem Post och andra israeliska tidningar än i Expo! Apropos nazismen, den förste att mynta begreppet "nationalsocialism" var den judiske rabbinen Moses Hess, även kallad "kommunistrabbinen", mentor åt den mera kände Karl Marx. I sin bok Rom och Jerusalem, som utkom 1862, förklarar Hess ordagrant: "Hela historien har hittills handlat om en ras- och klasskamp. Raskampen är det ursprungliga och primära, klasskampen är det sekundära". Den judiska nationalsocialismen, som sedermera kom att kallas "sionism", föregick alltså den tyska. Något som självklart inte nämns i någon av Expos "djuplodande" och "avslöjande" exponeringar av nazismen.

Israel var och är en nation skapad endast för judar. Enligt den israeliska "lagen om återvändo" definieras en jude inte genom sin religiösa tro utan genom sitt judiska arv, som beror på föräldrarnas härstamning. En palestinier som fötts inom gränserna för vad som är Israel, och vars familj levt där i tusentals år innan de fördrevs av den israeliska armén, kan inte återvända till sitt hemland och bli medborgare i staten Israel. Däremot har en ateistisk jude, född i New York, som inte kan någon hebreiska, invandrat till Israel och fått medborgarskap omedelbart.

De palestinier, som blev kvar i Israel efter den etniska rensningen, utsätts, trots att de officiellt är medborgare, för diskriminering. I Israel finns det städer och bostättningar där det är olagligt för palestinier att bo. Landet har segregerade bostadsområden och bostadskomplex, skolor och rekreationsanläggningar där palestinier inte släpps in. Palestinier tillåts inte göra militärtjänst och trots att de idag utgör mellan 15 och 20 procent av den israeliska befolkningen, har de aldrig fått en motsvarande representation i den israeliska regeringen.

Rasim mot judar, det vill säga antisemitism, klandras och kritiserar i vartenda nummer av Expo. Till och med sådant som inte är rasism mot judar, till exempel objektiva faktauppgifter om judisk inblandning i bolsjevismen, stämplas som antisemitism! Detta medan judars rasism mot andra förtigs, ja den existerar inte. Och den som vågar påstå något annat, som har modet att lyfta fram den judiska rasismen, denne är, hör och häpna – rasist!

För den som finner det märkligt och ologiskt att Expo, den antirasistiska tidskriften, sopar denna viktiga fråga under mattan, kan man behöva påminna om att tidskriften de facto finansieras av judiska sionister, det vill säga rasister. För att tala klarspråk: Expo är inte alls vad de utger sig för att vara, de opererar under falsk flagg, Expo är inte en antirasistisk tidskrift, de har tvärtom en rasistisk judisk agenda.

Du skall icke exponera den judiska rasismen

På grund av min kritik av den judiska nationalsocialismen och dess våldsamma rashat har jag dragit på mig uppmärksamhet från Expo. Eftersom de kallar sig en antirasistisk tidskrift kunde man få för sig att de skulle uppskatta och lovorda min antirasistiska verksamhet. I stället ägnar man, i nr 2 2009, två svamliga och osakliga artiklar till att svartmåla mig. Den första bär rubriken "Näthets. Bloggande antisemiter" (s. 20-25) och tar upp bloggar som vågar kritisera Israel, Israellobbyn och judisk herrefolksmentalitet, medan den andra artikeln, "Kamp mot det moderna" (s. 40-43), försöker, men misslyckas, att presentera den franske tänkaren René Guénon och den traditionalistiska världsåskådningen på Exponivå för Expoläsare.

Artikeln om "näthets" kretsar helt kring min blogg och framför allt min intervju med sionistkritikern Lasse Wilhelmson, "[Värstingen](#)" (31/3 2009). Jag och Wilhelmson, som dessutom har judisk etnisk bakgrund, kallas helt fräckt för "hetsare" eftersom vi tar upp, exponerar och kritiserar den sionistiska hetsen mot icke-judar, rasismen mot icke-judar och våldet mot icke-judar, som kommer till konkret uttryck i den pågående folkmordspolitiken mot palestinerna. Vi gör det som Expo borde göra! Men på grund av vårt starka avståndstagande mot judisk rasism stämplas vi av denna förment antirasistiska tidskrift som "rasister"! När det kommer till den judiska rasismen, dess ursprung och konsekvenser, väljer man konsekvent att mörklägga i stället för att exponera.

Författare till artikeln om näthets är Charlotte Wiberg, en sionistisk aktivist med en lång meritlista av trogen tjänstgöring åt apartheidregimen i Israel. Hennes fanatiska sionism växer stundtals till rent komiska proportioner. I ett inlägg på den egna bloggen Kamferdroppar från den 4 maj 2009, "Vad är världssionsimen?", förnekar Wiberg att det överhuvudtaget existerar någon "världssionism". Kära Charlotte, finns inte World Zionist Organization? Enligt gängse uppslagsverk grundades denna organisation (som enligt Wiberg endast existerar i konspirations- teoretikernas fantasi) år 1897 och har idag sitt huvudkvarter i Jerusalem. I samma veva påstår Wiberg att Israel, världens mest rasistiska samhälle, inte är rasistiskt! Vad må vi kalla en sådan hejdlöst ohederlig, politiskt motiverad förträngning av den empiriska verkligheten? Rasismförnekelse? Hon bör hädanefter, efter gammal god Expo-sed, varje gång hennes namn nämns, tillfogas epiteten "rasismförnekare" och "sionismförnekare". På sin blogg beskriver hon sig själv som "skeptisk mot verkligheten" – en förvånansvärt ärlig självbeskrivning! Förutom sionism propagerar tant Wiberg för bland annat pornografi och prostitution.

Wiberg börjar med att säga att yttrandefrihet visserligen är en god sak, men att den har sina mindre goda skuggsidor. "Det råder ingen tvekan om att internet och alla dess möjligheter har breddat samhällsarenan och det offentliga samtalet rejält – på gott och ont. Den ökade friheten att själv publicera sig utan att grindvaktare i form av redaktörer lägger sig i innehållet betyder naturligtvis också att gränserna för vad som öppet kan sägas förflyttas allt mer."

Ett av de mindre goda uttrycken för den nya friheten heter Mohamed Omar: "På sin blogg samlar han texter som befinner sig skärningspunkten mellan en islamistisk och en högerradikal traditionalistisk tanketradition". Bland det ondskefullaste som publicerats på min blogg är den tidigare berörda intervjun med "värstingen" Lasse Wilhelmson – "en intervju där starkt antisemitiska uppfattningar kommer till uttryck".

Wiberg anser att anständig, det vill säga sionistisk, etablissemangsmedia måste reagera mot Omars missbruk av friheten. De bör "ta den anda som Omars blogg uttrycker på stort allvar. Omar uppträder som en slags gränsgångare som samlar radikala röster från såväl vänster- som högerinriktade samt pro-islamistiska miljöer omkring sig".

Hon radar sedan upp Wilhelmsons "ondskefulla" åsikter, som förvisso är sakligt korrekta och väl underbyggda, utan att ens försöka bemöta dem. Wiberg vet att hon skulle golvas direkt i en fri debatt med Wilhelmson. Därför ropar hon på censur och inskränkningar av yttrandefriheten. Eftersom hon antagligen också vet att det Wilhelmson säger är sant kan hon inte annat än kringgå sakfrågan och flytta fokus till en diskussion om "den nya nätfrihetens faror" och hur samhället bäst ska kunna hantera den. Jag hade mycket hellre velat läsa en polemisk artikel där hon tar sig an att vederlägga Wilhelmson på punkt efter punkt. Men en sådan artikel får jag se mig i månen efter. Ty Wilhelmson har rätt på varenda punkt. Hans synd är inte att förvränga fakta, utan att vara fräck nog att säga sanningen. Den sanning som Expo vill mörklägga.

Vilka står bakom Expo?

Varför mörklägger Expo den judiska rasismen? För att få ett svar på den frågan är det nödvändigt att ta en titt på tidskriftens chefsideologer, finansiärer och kadrar. Expo stöds, enligt egen utsago, av den judiska frimurar-organisationen B'nai B'rith och dess underorganisation Anti-Defamation League (ADL). Tidigare tackade Expo ADL i varje nummer.

ADL är en judisk organisation för etnisk aktivism som verkar för att kväsa all kritik av Israel och sionismen genom diverse fula metoder. ADL har ett intimt samarbete med den israeliska säkerhetstjänsten Mossad, vilket avslöjades i en självbiografi av ADL-höjdaren Arnold Foster (Square One: A Memoir, 1988). Svenska Kommittén mot Antisemitism (SKMA) är den svenska filialen till ADL. Personer från SKMA skriver regelbundet i Expo. Värt att notera är att vår egen tant Wiberg inte är den enda sionisten som gillar pornografi. En av ADL:s finansiärer är porrkungen Larry Flynt från Hustler och ADL har även utsett Hugh Hefner, mannen bakom Playboy, till mottagare av organisationens hederspris – "Frihetsfacklan".

ADL stämplar, liksom Expo, all seriös kritik av Israel som "antisemitism". 1974 publicerades en ADL-skrift, The New Anti-Semitism, där ADL-chefen Benjamin Epstein skriver att "kritik av Israel avspeglar en okänslighet gentemot de amerikanska judarna, och är därför en form av antisemitism". När Alhambra förlag gav ut ex-juden Israel Shamirs bok Blommor i Galiléen (2003) reagerade Expo efter sina ADL-instruktioner med hätska anklagelser om antisemitism ("Alhambra ger ut antisemitisk författare", Expo 2004-06-21). Varför? Jo, därför att Shamir kritiserar det systematiserade judiska rashatet mot palestinier i Israel.

Ansvarig utgivare för Expo är den judiske medieprofilen Robert Aschberg, tidigare aktiv inom Sveriges Kommunistiska Parti (SKP), barnbarn till den judiske bankiren Olof Aschberg (1877-1960), även känd som "Lenins bankir" eller "den röde bankiren". Olof hjälpte till att förmedla ekonomiska medel från den judiske finansmannen Jacob Schiff i Förenta staterna till bolsjevikrevolutionen i Ryssland. Han hade därefter synnerligen goda affärsförbindelser med Sovjetunionen och bildade Ryska handelsbanken i Moskva 1921.

Olof Aschberg åkte runt i Ryssland och plundrade kyrkor och kloster på värdesaker, bland annat gamla ryska ikoner. Stulna ryska juveler deponerades i Sverige och stulna guldmynt smältes ned och förseddes med svenska stämplar. I sin nya bok, History's Greatest Heist. The Bolshevik Looting of Russia, utgiven 2009, skildrar Yaleprofessorn Sean McMeekin bland annat bankmannen Olof Aschbergs arbete för att tvätta stulna ryska rubelmiljoner åt den kommunistiska regimen i Moskva efter första världskriget.

I den illa beryktade intervjun med Lasse Wilhelmson nämner han det dominerande judiska inflytande inom bolsjevismen, faktum är att det som i våra skolböcker kallas för den "ryska" revolutionen i själva verket var ett judiskt maktövertagande. De judiska bolsjevikerna igångsatte en fruktansvärd och systematisk förintelse av miljontals ryska kristna. Kyrkor och moskéer förstördes, men inte en enda synagoga. I sina memoarer skriver Olof Aschberg entusiastiskt att "det som Sovjetunionen uträttat övergår hans djärvaste förväntningar".

Robert Aschberg fullföljer sin familjs långa tradition av judisk etnisk chauvinism. Genom sin post på Expo har han sett till att tidskriften ihärdigt främjar judiska etniska intressen. Men Aschberg är långt ifrån den enda judiske aktivisten bakom Expo. Tidskriften finansieras av investmentbolaget Proventus, som grundades 1980 av den judiske kapitalisten Robert Weil (som även grundat Judiska museet i Stockholm). Två andra judiska kapitalister, Gabriel Urwitz och Mikael Kamras, har varit involverade i bolaget. Kamras är dessutom styrelseordförande för den sionistiska tidningen Judisk Krönika stiftelse. Förutom att stödja Expo samlar dessa kapitalister in medel till ockupationen och koloniseringen i Palestina.

Robert Weil var en av de få som tjänade på IT-kraschen 2001, genom att placera stora summor i negativa positioner på New York-börsen. Sedan 2003 är Daniel Sachs chef för Proventus. Han är sonsons son till Nordiska Kompaniets judiske grundare Josef Sachs och svåger till Marcus Wallenberg. Innan Sachs blev chef för Proventus var han VD för det svenska riskkapitalbolaget Segulah i vilket den ovan nämnde Gabriel Urwitz är styrelseordförande. Segulah grundades 1994 och förvaltar för närvarande drygt 8,5 miljarder kronor. De har skänkt en hel del pengar till Israelinsamlingen. Segulah är hebreiska för "utvald", och läran om utvaldheten, herrefolkstanken, utgör som bekant både kärnan i den judiska rasismen och motorn i sionismens koloniala projekt i Palestina.

Urwitz har även ägt företaget Purim AB. Purim är en årlig judisk helg som firas i månaden Adar. Man firar då hur judarna på 400-talet anställde massaker på 75 000 perser. Bland annat så äter man bröd som benämns "Hamans öra". Haman var enligt Bibeln en persisk minister. Åtandet av detta bröd ska symbolisera hur man äter fienden, icke-juden Hamans kött. Bland judar kallas denna makabra ritual ofta för en "glädjefest". Det var under denna högtid som den judiska bosättaren Baruch Goldstein gick in i en moské i Hebron och sköt ned över 50 bedjande muslimer.

Hur bör muslimer förhålla sig?

Muslimer bör på alla sätt bojkotta Expo och de bör varna sina bröder och systrar för den. Expos anspråk på att granska och motverka rasism är falska. Som jag har visat stöder de och deras finansörer i stället aktivt den judiska rasismen som drabbar våra trosfränder i Palestina. Expo använder sig av trotskistiska, entryism-liknande metoder, som går ut på att kapa ädla syften och ta udden av dem. Man bildar organisationer med ett ansikte utåt och ett annat inåt. Lev Trotskij var för övrigt en judisk frimurare som understöddes av Jacob Schiff, Olof Aschbergs affärs- kollega, för att genomföra det judiska maktövertagandet i Ryssland 1917. Den antirasistiska kampen är ädel och rättfärdig, förvisso, varje sann muslim bör bekämpa rasism, men det innebär inte att man skall låta sig luras av tomma slogans, en sann muslim bör ju också vara klok och vaksam.

Muslimer bör vara på det klara med att Expo tjänar fientliga intressen. De är inte mot rasism, Expo är tvärtom för judisk rasism och judisk överhöghet. Miljoner palestinier lever i flyktingläger och kan inte återvända till sitt hemland, som blivit stulet, eftersom de räknas som undermänniskor, "goyim", utan normala mänskliga rättigheter. De är offer för den brutala judiska rasismen, herrefolksläran, som de judiska kapitalisterna Robert Weil, Gabriel Urwitz och Mikael Kamras finansierar med den ena handen, samtidigt som de med den andra handen finansierar den "antirasistiska" tidskriften Expo. Till skillnad från palestinerna, kan Weil, Urwitz, Kamras, Aschberg och de andra judarna, när som helst, på grund av sin judiska härstamning, invandra till Israel och erhålla medborgarskap. Om det inte redan är det vill säga.

I december 2007 gav Expo pliktskyldigt ut ett intetsägende temanummer om islamofobi. Deras nyvakna engagemang i frågan saknade dock både patos och intellektuell hederlighet. Även i detta nummer, liksom i alla de föregående, var den judiska agendan närvarande. Israellobbys roll i den tilltagande hetsen mot muslimer granskas inte och man ursäktar dessutom den så kallade "islamkritiken", som, om den hade riktats mot judendomen, i form av en i västvärlden otänkbar "judendomskritik", omedelbart hade stämplats som grov antisemitism. För Expo är sådana dubbla måttstockar naturliga – islamofobi får inte, under

några som helst omständigheter, jämföras med antisemitism, ty det utvalda folkets lidande är unikt förklarar redaktören Daniel Poohl i nr 2 2008:

”Det är lockande att jämföra islamofobin med antisemitismen. Genom att betrakta islamofobin utifrån samma förklaringsmodeller som hjälper oss att identifiera antisemitism kan vi öka förståelsen för de antimuslimska idéerna. Men jämförelsen ger inte hela bilden. Den är också riskabel. Genom att påstå att islamofobin har tagit antisemitismens plats förminskas och bagatelliseras antijudiska idéer och uttryck.”

Att i ett temanummer om islamofobi inte med ett ord beröra den avgörande kopplingen mellan sionism och islamofobi är en minst sagt anmärkningsvärd försummelse. Man nämner visserligen Bat Ye'ors och Ariele Eliaz och andra islamofobers judiska bakgrund, men ingen analys görs av deras judiska tillhörighets betydelse för deras aktiviteter. Eftersom de som sionistiska judar identifierar sig med den judiska staten Israel ligger det självklart i deras intresse att göra dålig PR för muslimer. I stället upprepas mantrat om att islamofobi är en nästan uteslutande ”högerextrem” företeelse. Dagens islamofobi är, som alla insatta (även Expo) vet, till stor del ett sionistiskt företag och den är intimt sammanflätad med Israels agenda. Om man liksom Expo förnekar detta sammanhang kan man aldrig på allvar förstå islamofobin. Expo nämner en demonstration i Bryssel mot islam. Poohl skriver:

”11 september 2007. Sex år efter terrorattacken mot World Trade Center i USA samlas ett hundratal personer utanför EU-parlamentet i Bryssel. De har kommit för att hålla en tyst minut – och för att protestera mot den, i deras tycke, växande islamiseringen av Europa.”

Demonstrationen arrangerades av organisationen Stop Islamisation of Europe (SIOE). När man går in på deras hemsida möter man en banner som säger ”Support Israel”. Förutom demonstration mot islam 2007 arrangerar de även andra typer av demonstrationer, som Poohl väljer att förbigå med tystnad. Jag tror jag vet varför.

MASS RALLY FOR ISRAEL IN TRAFALGAR SQUARE

Join the Jewish community and other friends of Israel this Sunday in Trafalgar Square.

Organised by the Board of Deputies of British Jews and the Jewish Leadership Council, and with the support of the major organisations of Anglo-Jewry and other friends of Israel.

Sunday 11th January 2009

Detta är ett återkommande mönster inom islamofobin. Man demonstrerar mot islam ena dagen, för Israel den andra, klagar på att muslimer vill inskränka yttrandefriheten ena dagen, försöker inskränka den för Israels räkning den andra, varnar för att islam förenar tro och politik ena dagen, hyllar sionismens förening av tro och politik den andra, anklagar muslimer för antisemitism ena dagen, försvarar den sionistiska rasismen mot araber den andra, och så vidare.

Bara en fullkomligt blind och döv kan undgå att se hur genomsionistiserad den islamofobiska miljön är. Robert Spencer, chef för Jihad Watch, en grovt vulgärislamofobisk sajt, kallas av Expo för ”en organisation som bevakar extrem islamism och islamsk antisemitism”. Ingenstans nämns att Spencer också är en extrem sionist som öppet stöder den judiska statens ockupation av Palestina. Hans sajt är ett viktigt nav för den sionistiska islamofobin och antiarabismen. Spencer förnekar också förintelsen av det palestinska folket, Al-Nakba, och förringar deras lidande.

Expo listar en rad bloggare man hävdar är islamofobiska utan att nämna att samma bloggare dessutom är sionister och stöder Israels folkmordspolitik. De flesta av dem har väl synliga pro-israeliska banners på sina bloggar. Expo bidrar med sitt temanummer inte ett dugg till förståelsen av islamofobin, utan tvärtom fördunklar man och blandar bort korten. Jag har själv gjort det till en vana, att varje gång jag stöter på en ”islamkritisk” artikel i någon av våra tidningar, genast kolla upp vad samme artikelförfattare har skrivit om Israel och sionismen. I 90 procent av fallen fann jag att de som kritiserar islam också försvarar Israel och sionismen. Det är talande. Eftersom jag har ägnat mig åt detta i mer än tre år nu är jag ganska bevandrad i det islamofobiska landskapet och kan säga säkert att det finns mer än bara ”kopplingar” mellan den islamofobiska och den sionistiska miljön. Varje muslim borde själv försöka sig på sådan enkel

undersökande journalistik eftersom etablissemangsmedierna vägrar att ta i frågan. Nästa gång du läser en "islamkritisk" artikel, kopiera författarnamnet och googla på "namnet + Israel", till exempel "Dilsa Demirbag-Sten + Israel". Inom några veckor kommer du att ha sambanden ganska klara för dig och du kommer att ha blivit betydligt klokare än av vad du någonsin kunnat bli av att läsa Expos temanummer om islamofobi. Det är en mycket enkel och billig form av research. Och när du ändå är igång så kan du pröva ett annat experiment. Gör så här: tag vilken text som helst från en islamofobisk sajt och byt ut ordet "muslimer" mot "judar". Resultatet skulle bli rent kriminellt, bokstavligen.

Uppsala den 25 juli 2009

<https://lassewilhelmson.wordpress.com/expo-exponerar-eller-morklagger/>

Tidigare publicerad i boken Islamisten, Islamiska förlaget Aguéli, 2010